



ງານດົນຕີທີ່ນາຂັນໄດ

ເວທີ ທີ່ເບິ່ງແນວໃດກໍ່ບໍ່ຄືເວທີ

ນາຂັນໄດຢູ່ເມືອງບູຮານເຊີຊຸງ, ມີເນື້ອທີ່ກວ້າງໃຫຍ່ເຖິງ 110.000 ຕາແມັດ, ຄັນນາທີ່ຊ່ອນກັນເປັນຊັ້ນໆ ຄ້າຍຄືກັນກັບ “ລາຍນ້ຳວິ” ຍັກ ທີ່ແຕ່ມູ່ເທິງຜືນແຜນດິນ. ແລ້ວຈະສາມາດຈັດງານດົນຕີຢູ່ທາມກາງທັດສະນີຍະພາບອັນເປັນເອກະລັກນີ້ ໄດ້ແນວໃດ?

ຫວັງ ເລ ຜູ້ອອກແບບ ແລະ ຜູ້ກຳກັບໃຫຍ່ຂອງງານດົນຕີນາຂັນໄດ ໄດ້ເປີດເຜີຍຢ່າງກົງໄປກົງມາວ່າ: ຕັ້ງແຕ່ແບບແຜນການອອກແບບຖືກວາງຂຶ້ນ, ຫຼັກການສຳຄັນກໍ່ຊັດເຈນຢູ່ແລ້ວ ວ່າແມ່ນຈຳເປັນຕ້ອງ “ໃຫ້ເຂົ້າກັບວິຖີຊີວິດ ແລະ ຖານທຳມະຊາດ”, ຫຼັກລັງງັນຍາກາດແບບໂຮງສະແດງ ຫຼື ສະໜາມກິລາແບບດັ້ງເດີມ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເບິ່ງຄືກັບ “ເຕີບໃຫຍ່ອອກມາຈາກຜືນແຜນດິນ”.

ດ້ວຍເຫດນີ້ ທີມງານໄດ້ຮ່າງອອກແບບຫຼາຍສິບແບບ, ແຕ່ແບບທີ່ຖືກເລືອກໃນຂັ້ນສຸດທ້າຍ ແມ່ນແບບທີ່ລຽບງ່າຍທີ່ສຸດ - ນຳອ່າງເກັບນ້ຳເກົ່າທີ່ແຫງແລ້ງຢູ່ໃນນາຂັນໄດມາໃຊ້ປະໂຫຍດ, ປະສົມກັບເອກະລັກຂອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ເປັນ “ເມືອງແຫ່ງຜະລິດຕະພັນຖົ່ວເຟືອງ”, ໂດຍອອກແບບເວທີໃຫມ່ຮຸ່ງຮ້າຍຄືກັບ “ເຄື່ອງໂມ້”. ບໍ່ມີການປະດັບປະດາທີ່ຟຸ່ມເຟື້ອ, ບໍ່ມີອຸປະກອນທີ່ອະລັງການ ຫຼື ສະແດງເຕັກນິກເກີນຈຳເປັນ, ເວທີຈຶ່ງໄດ້ “ເບິ່ງບາບ” ຢູ່ທາມກາງນາຂັນໄດ. ເຫດໃດຈຶ່ງເລືອກແບບນີ້ ຈາກຫຼາຍແບບທີ່ສະເໜີມາ? ຜູ້

ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຮັບຜິດຊອບຂອງເມືອງຕາຟາງຕອບຢ່າງຮຽບຮ້ອຍແຕ່ມີນ້ຳໜັກວ່າ: “ໂຄງການທ່ອງທ່ຽວວັດທະນະທຳບໍ່ແມ່ນວ່າຍິ່ງໃຫຍ່ຍິ່ງດີ ຫຼື ຍິ່ງແພງຍິ່ງດີ; ສິ່ງທີ່ເໝາະສົມຕ່າງຫາກຄືສິ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດ.” ຄວາມ “ຮູ້ຈັກພື້ນຖານ” ແມ່ນໜຶ່ງໃນຄຸນຄ່າທີ່ປະເສີດທີ່ສຸດຂອງການພັດທະນາການທ່ອງທ່ຽວວັດທະນະທຳໃນປັດຈຸບັນ.

ເມື່ອມີເວທີແລ້ວ, ໃຜຈະເປັນຜູ້ມາບັນເລງເປັນວົງທຳອິດ? ດ້ວຍໂອກາດອັນບັງເອີນ, ເຮັດໃຫ້ວົງດົນຕີພື້ນເມືອງແຂວງກຸ້ຍໄຈວ ກໍ່ໄດ້ກ່າວເຂົ້າມາສູ່ນາຂັນໄດແຫ່ງນີ້.

ຢານຈິ່ງ ຜູ້ຈັດການຂອງບໍລິສັດ ກຸ້ຍໄຈວ ບໍລິສັດ ອີຟາງອີຄອມເມີຊ ມີເດຍຈຳກັດ, ເລົ່າວ່າ: ຕອນທຳອິດ ວົງດົນຕີມາເພື່ອຫາລືເລື່ອງການຮ່ວມມືດ້ານການຝຶກອົບຮົມສິລະປະ. ແຕ່ຫຼັງຈາກ ຫຼັງ ກົວຫົງ ຜູ້ອຳນວຍການຝ່າຍສິລະປະ ແລະ ຜູ້ກຳກັບຂອງວົງດົນຕີ, ນຳທີມງານມາສຳຫຼວດສະຖານທີ່, ທຸກຄົນກໍ່ຕ່າງປະທັບໃຈຫຼາຍ, ທັງສອງຝ່າຍຈຶ່ງໄດ້ຕົກລົງຮ່ວມມືກັນຢ່າງໄວວາ ໂດຍໃຫ້ວົງດົນຕີດັ່ງກ່າວເປັນຜູ້ສະແດງໃນຮອບປະຖົມມະລືກ.

ໃນມຸມມອງຂອງ ຫຼັງ ກົວຫົງ, ງານດົນຕີຄັ້ງນີ້ໄດ້ທຳລາຍ “ກຳແພງດ້ານທີ 4” ຂອງໂຮງສະແດງ — “ສຽງລົມທີ່ຜ່ານນາຂັນໄດ, ສຽງຫົວຂອງຜູ້ຄົນ, ບໍ່ແມ່ນສຽງລົບກວນ, ແຕ່ແມ່ນບິດເພງຊົມໄຟນີ້ ທີ່ທຳມະຊາດເປັນຜູ້ບັນເລງ.”

ມີດາວເຕັມທ້ອງຟ້າເປັນຜ້າສາກ, ມີນາຂັນໄດເປັນເວທີ, ສຽງດົນຕີດັງກ້ອງໄປທົ່ວພູຜາ... ເມື່ອບໍ່ດົນມານີ້, ຢູ່ທີ່ນາຂັນໄດທົ່ງດອກໄມ້ ຂອງ ເມືອງບູຮານ ເຊີຊຸງ, ຕາແສງຕາຟາງ, ເມືອງປີ້ຈູຍ, ແຂວງກຸ້ຍໄຈວ ໄດ້ປະຈັກຕາຕາໄປດ້ວຍແສງໄຟສະຫວ່າງສະໄຫວ. ຄັນນາທີ່ຊ່ອນກັນເປັນຊັ້ນໆ ຖືກສາຍໄຟປະດັບໂອບລ້ອມ ຈົນເກີດເປັນເສັ້ນໂຄ້ງທີ່ອ່ອນໄຫວ ຢ່າງມີຊີວິດຊີວາ. ບັນດານັກດົນຕີຈາກວົງດົນຕີຊົນເຜົ່າແຂວງກຸ້ຍໄຈວ ບັນເລງດົນຕີຢູ່ຕາມນາຂັນໄດ, ໂດຍສຽງພິນກູເຈິງ, ຊໍ ແລະ ຊຸຍ ຮ່ວມກັນຂັບຮ້ອງຄວາມງາມຂອງພູຜາ ແລະ ສາຍນ້ຳ. ຜູ້ຊົມຫຼາຍກວ່າພື້ນຄົນນັ່ງຢູ່ຕາມຂັນໄດທຳມະຊາດຂອງນາຂັນໄດ, ປ່ອຍໃຫ້ສຽງດົນຕີປະສານເຂົ້າກັບສາຍລົມຍາມຄຳຄົນ ແລະ ສຽງແມງໄມ້ຈາກຮ່ອມພູ.

ເຫດໃດ ງານດົນຕີຢູ່ກາງນາຂັນໄດແຫ່ງນີ້ ຈຶ່ງມີແຮງດຶງດູດ ແລະ ເຂົ້າເຖິງຜູ້ຊົມໄດ້ຢ່າງກິນໃຈແນວນີ້? ຄຳຕອບແມ່ນເຊື່ອຢູ່ໃນຄຳສັບທີ່ເອີ້ນວ່າ: “ສິລະປະແຫ່ງຜືນແຜນດິນ”.

ເພື່ອນກັບໄດ້ຍ້ອນອະດີດກັບໄປນັ່ງຢູ່ຄັນນາຕອນເປັນເດັກນ້ອຍ

ເວທີດົນຕີໄດ້ “ເບິ່ງບາບ” ຢູ່ກາງນາຂັນໄດ, ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຄົນໄດ້ທັບເຂົ້າໄກ ແລະ ຫວນຄືນສູ່ອ່ອມເອິກຂອງທຳມະຊາດ.

ທ່າມກາງບັນຍາກາດຂອງງານ, ພື້ນດິນທີ່ພູບໂນນ ແລະ ຄັນນາທີ່ລາດຊຸ່ນຕາມທຳມະຊາດໄດ້ກາຍເປັນ “ບ່ອນນັ່ງ” ອັນແສນພິເສດຂອງຜູ້ຊົມ. ຢູ່ທີ່ນີ້ ບໍ່ມີຕັ້ງນັ່ງມາຂີດຂັນ, ແລະ ບໍ່ມີການແບ່ງແຍກຊັ້ນບ່ອນນັ່ງໃດໆ. ຜູ້ຊົມທ່ານໜຶ່ງໄດ້ໄພສຂໍ້ຄວາມດ້ວຍຄວາມປະທັບໃຈຜ່ານສື່ສັງຄົມວ່າ: “ຄືກັບໄດ້ຍ້ອນອະດີດ ກັບໄປຕອນເປັນເດັກນ້ອຍທີ່ໄດ້ນັ່ງຢູ່ຄັນນາ, ແກວງຂາໄປມາຢ່າງສະບາຍອີກສະບາຍໃຈ, ແລ້ວມ່ວນຊື່ນໄປກັບງານດົນຕີແບບຮຽບຮ້ອຍຢ່າງສະບາຍໃຈ.”

ບັນດານັກດົນຕີຈາກວົງດົນຕີພື້ນເມືອງ ແຂວງກຸ້ຍໄຈວ ກໍ່ຮູ້ສຶກເຖິງ “ການຫວນຄືນ” ນີ້ຢ່າງຊັດເຈນ. “ພວກອາຄຸ້ນເຄີຍກັບ

ການສະແດງຢູ່ໃນທ້ອງໂຖງໃຫຍ່, ແຕ່ມາຄັ້ງນີ້, ເວທີຂອງພວກເຮົາແມ່ນນາຂັນໄດທີ່ຍາວຢຽດ, ໂດຍມີສາກຫຼັງເປັນທິວພູອູ່ເພີງ ທີ່ກວ້າງໃຫຍ່.” ລິວເພີງຫົວໜ້າຄະນະເຄື່ອງດົນຕີ ເຊິ່ງສຽງສູງ (Soprano sheng) ໄດ້ເວົ້າວ່າ: ດົນຕີພື້ນເມືອງ ກໍ່ມີຮາກຖານຈາກຜືນແຜນດິນ ແລະ ຝັງຮາກຢູ່ກັບຊີວິດຂອງປະຊາຊົນ. ການໄດ້ມາສຳຜັດກັບຈັງຫວະຂອງນາຂັນໄດ ແລະ ກິນອາຍຂອງຜືນດິນ, ເຮັດໃຫ້ດົນຕີຂອງຊົນເຜົ່າ ມີມິຕິ ແລະ ມີພະລັງດຶງດູດທີ່ແຕກຕ່າງຢ່າງຮັກແພງ.

ຄວາມໂຮ່ແມ່ນຕົກອັນມີສະເໝີ ທີ່ເຂົ້າເຖິງສ່ວນເລິກຂອງຫົວໃຈນີ້, ໄດ້ກາຍເປັນ “ກະແສໂດ່ງດັງ” ຢ່າງໄວວາໃນໂລກອອນລາຍ. ວິດີໂອ ແລະ ຮູບພາບຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ໄດ້ຖືກແຊຣຕັ້ງກັນໃນຕົກຕ່ອກ, ວິແຊັດ Channels, ແລະ Xiaohongshu. ຊາວເມັດຫຼາຍຄົນໄດ້ຍ້ອງຍໍວ່າ: “ງານດົນຕີກຸ້ຍໄຈວ ໄດ້ກ່າວໄປເຖິງ ລະດັບໃໝ່ແລ້ວ.”

ຄວາມໂດ່ງດັງ ໃນຊົ່ວຂ້າມຄືນ ທີ່ເກີດຈາກການປົ່ມເພາະຢ່າງຍາວນານ

ງານດົນຕີຢູ່ກາງນາຂັນໄດທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມນິຍົມຢ່າງຫຼວງຫຼາຍນີ້, ຖືກຫຼາຍຄົນເບິ່ງວ່າເປັນ “ປະກົດການອັນໂດດເດັ່ນ”. ແຕ່ໃນມຸມມອງຂອງຂະແໜງທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ວັດທະນະທຳ ເມືອງຕາຟາງ ແລ້ວ, ທຸກຢ່າງນີ້ບໍ່ແມ່ນເລື່ອງປັດຈຸບັນເລີຍ.

ຄວາມໝັ້ນໃຈນີ້ ເກີດຈາກການຮຽນຮູ້ ແລະ ສະສົມປະສົບການມາຢ່າງຍາວນານ. ນາຂັນໄດຢູ່ເມືອງບູຮານ ເຊີຊຸງ ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນໃນຕົ້ນປີ 2017, ແລະ ລະບົບແສງໄຟຕ່າງໆ ກໍ່ໄດ້ຖືກປັບປຸງໃຫ້ສົມບູນແບບຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ. ໃນຊ່ວງຫຼາຍປີທີ່ຜ່ານມາ, ເມືອງຕາຟາງ ໄດ້ສືບຕໍ່ຈັດກິດຈະກຳພື້ນເມືອງຢູ່ກາງນາຂັນໄດຢ່າງບໍ່ຂາດສາຍ ເຊັ່ນ: ເທສະການຫວນໄຟ ແລະ ການຂັບຮ້ອງເພງພື້ນເມືອງ. ປະສົບການທີ່ສະສົມມາເທື່ອລະກ້າວນັ້ນ, ຈົນທ້າຍທີ່ສຸດກໍ່ກໍ່ເປັນພະລັງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ທີ່ເຮັດໃຫ້ງານດົນຕີຄັ້ງນີ້ ສາມາດເບິ່ງບາບຢ່າງສະຫວ່າງສະໄຫວ.

ຫວ່າງສະໄຫວ. ຄວາມໝາຍຂອງງານດົນຕີຄັ້ງນີ້ ບໍ່ໄດ້ຢຸດຢູ່ພຽງແຕ່ຄວາມສຳເລັດຂອງການສະແດງ, ແຕ່ຄຸນຄ່າອັນເລິກເຊິ່ງກວ່າ ນັ້ນແມ່ນການຄົ້ນພົບເສັ້ນທາງໃໝ່ ໃຫ້ແກ່ແນວຄິດ “ວັດທະນະທຳເພື່ອປະຊາຊົນ”.

ງານດົນຕີຄັ້ງນີ້ ໄດ້ມີຫຼັກການ ບໍ່ເກັບຄ່າເຂົ້າຊົມ ແລະ ບໍ່ມີການແຊກໂຄສະນາທາງການຄ້າຫຼາຍເກີນໄປ. ທ່ານ ຢານຈິ່ງ ຜູ້ຈັດການຂອງບໍລິສັດ ອີຟາງອີຄອມເມີຊ ມີເດຍ ຈຳກັດ ໄດ້ກ່າວເຖິງແນວຄິດທີ່ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງວ່າ: “ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງການ ບໍ່ແມ່ນຜົນປະໂຫຍດທາງເສດຖະກິດສະເພາະໜ້າ, ແຕ່ແມ່ນການສ້າງເມືອງບູຮານ ເຊີຊຸງ ໃຫ້ກາຍເປັນ ຫ້ອງຮັບແຂກຂອງເມືອງຕາຟາງ, ໂດຍນຳໃຊ້ອິດທິພົນວັດທະນະທຳ ເພື່ອດຶງດູດຜູ້ຄົນ, ແລະ ນຳໃຊ້ຜູ້ຄົນ ເພື່ອກະຕຸ້ນທຸລະກິດ.” ຜົນງານຕົວຈິງໄດ້ພິສູດໃຫ້ເຫັນວ່າ ເສັ້ນທາງນີ້ປະສົບຜົນສຳເລັດຢ່າງຈົບງາມ.

ໃນມື້ຈັດງານ, ຮ່ານອາຫານຕ່າງໆ ໃນເມືອງເກົ່າໄດ້ມີປະກົດການເຕັມແອອັດ, ແມ່ຄ້າພໍ້ຄ້າຕາມຂ້າງທາງກໍ່ໄດ້ຄ້າຂາຍດີ. ຫຼັກການບໍ່ເກັບຄ່າເຂົ້າຊົມນີ້, ພັດກັບສາມາດປຸກຊີວິດຊີວາຂອງເສດຖະກິດທັງພື້ນທີ່ໃຫ້ກັບຄືນມາ.

ໃນຍາມທີ່ຜູ້ຄົນ ແລະ ກະແສຄວາມນິຍົມຫຼັງໄຫຼເຂົ້າມາ, “ຄວາມສາມາດ” ໃນການບໍລິຫານຈັດການຂອງທ້ອງຖິ່ນ ຈຶ່ງເປັນໂຕກຳນົດ “ປະສິດທິພາບ” ຂອງການປ່ຽນໂອກາດໃຫ້ເປັນຜົນງານ. ໃນຊ່ວງເວລາຈັດງານ, ທ້ອງຖິ່ນໄດ້ດຳເນີນການຢ່າງລະອຽດ, ໂດຍໃຫ້ບູລິມະສິດ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການຈອດລົດໃຫ້ກັບແຂກຕ່າງໆຖິ່ນ

ກ່ອນ, ປະຊາຊົນໃນທ້ອງຖິ່ນກໍ່ພ້ອມໃຈກັນຮ່ວມມືຕາມຄຳຮ້ອງຂໍໃຫ້ຫຼີກທາງ. ສ່ວນເຈົ້າໜ້າທີ່ຕ່າງໆ, ດັບເພີງ ແລະ ການແພດກໍ່ໄດ້ປະສານງານກັນຢ່າງໄກ່ຊິດ. ກົມໂກການຮ່ວມມືແບບ “ທຸກຄົນມີສ່ວນຮ່ວມ, ທຸກຂັ້ນຕອນພ້ອມຮັບມື” ນີ້, ໄດ້ເຮັດໃຫ້ກິດຈະກຳທາງວັດທະນະທຳທີ່ຊັບຊ້ອນດຳເນີນໄປຢ່າງມີລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ, ທັງຍັງເຮັດໃຫ້ຄົນພາຍນອກໄດ້ເຫັນເຖິງລະດັບການບໍລິຫານທີ່ທັນສະໄໝ ຂອງເມືອງໃນເຂດພູຜາແຫ່ງນີ້.

“ຖ້າເວົ້າວ່າ ກ້ອງສ່ອງຟ້າຈິນ (FAST, ກ້ອງສ່ອງທາງໄກແບບຈານກົມທີ່ມີເສັ້ນຜ່າສູນກາງ 500 ແມັດ ຕັ້ງຢູ່ແຂວງກຸ້ຍໄຈວ) ແມ່ນຕາແຫ່ງເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ແນມເບິ່ງທ້ອງຟ້າອັນກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານ, ງານດົນຕີຢູ່ກາງນາຂັນໄດ ກໍ່ຄື ດວງຕາທີ່ເປີດອອມແຂນຕ້ອນຮັບໂລກພາຍນອກ ແລະ ກ້າວເດີນໄປສູ່ໂລກອັນກວ້າງໄກ.” ຜູ້ຮັບຜິດຊອບຂອງເມືອງຕາຟາງ ໄດ້ເວົ້າຢ່າງໜ້າປະທັບໃຈ.

ສຽງດົນຕີແຫ່ງຜືນແຜນດິນທີ່ເລີ່ມຕົ້ນຈາກຕີນພູ ອູ່ເພີງ ຄັ້ງນີ້, ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຄົນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍໄດ້ຍິນວ່າ: ສຽງຂັບຮ້ອງທີ່ດັງອອກມາຈາກຜືນແຜນດິນແມ່ນມີພະລັງແຮງທີ່ສຸດ ແລະ ສິລະປະ ທີ່ຍິ່ງຮາກຢູ່ກັບປະຊາຊົນ ແມ່ນມີຊີວິດຊີວາຢ່າງບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ.

ບັນນາທິການ: ວິມົນ (ສະໜອງຂໍ້ມູນໂດຍ: ວາລະສານ “ຈຳປາ” ທີ່ຂຶ້ນກັບ ສູນການສື່ສານສາກົນພາກພື້ນອາຊີໃຕ້-ອາຊີຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້ ແຂວງຢຸນນານ)



www.yunnangateway.com